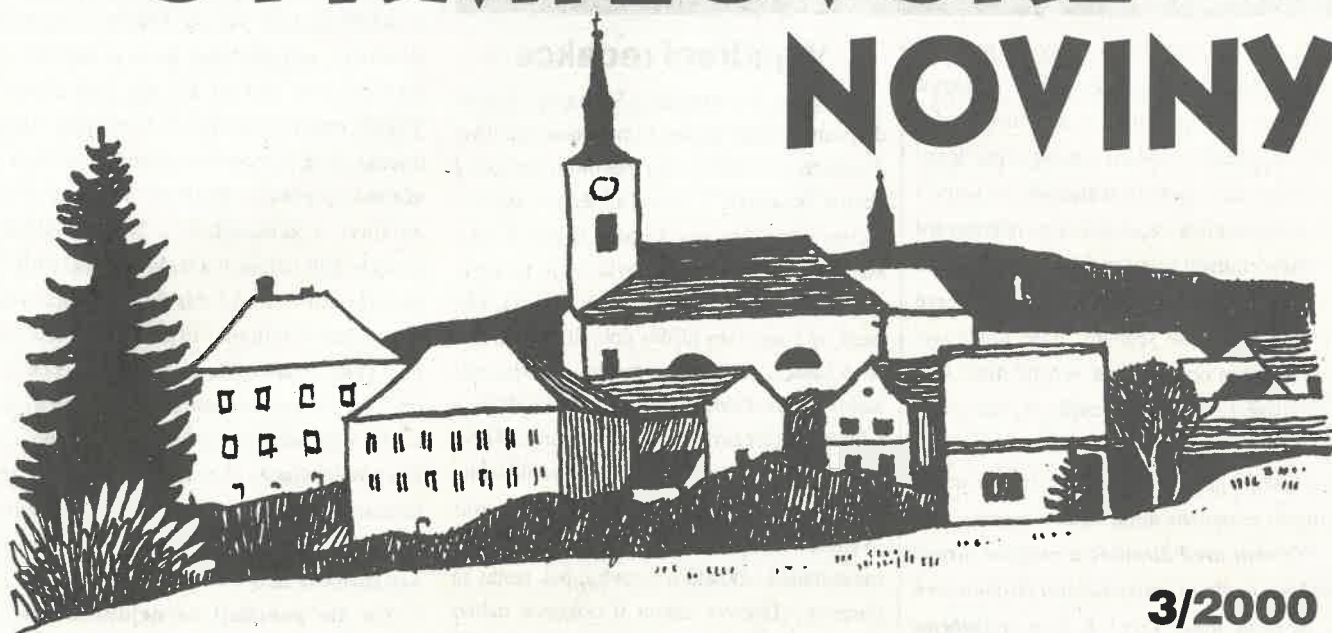

STRMILOVSKÉ NOVINY

3/2000

Milý čtenáři,

odpusť, ale vychrlíme na Tebe takové sousloví, která jsi možná slyšel - "změna paradigmatu". Objevuje se v tisku zvláště s hnutím New Age. Ať už je toto hnutí jakkoliv zmatené (a ono opravdu je!), tak tady ťuklo hřebíček na hlavičku. Čas od času je třeba změnit paradigma. Je třeba změnit východisko našeho přemýšlení. Ba dokonce je třeba ho do základů "překopat".

Jako to bylo ve fyzice. Pan Newton něco vymyslel a platilo to kolik set let. A najednou přišel pan Einstein - a ono to najednou neplatí. Pro Newtona byl čas jasně daný. Čas měří všem stejně. A najednou Einstein přišel s tím, že i to plynutí času se mění s rychlostí. Když se bude pohybovat rychlostí světla, čas se pro nás zastaví. Změnilo se východisko pro astronomii, pro jadernou fyziku...

Změna východiska. Zkusit se na věc podívat nějak úplně jinak, než se na ní dívali všichni přede mnou. Je to ohromné umění a náleží génium a vyvolencům. My, obyčejní smrtelníci, jen čas od času máme takový záblesk, který nám umožní změnit paradigma, který nám umožní podívat se na věci nějak jinak, nově. A jedno takové změněné paradigma bychom ti, milý čtenáři, chtěly nabídnout. Není to náš objev - to jen pro pořádek.

Tématem, které nás bolí již drahý čas, je smíření. Jak dát dohromady myšlenky lidí, které od sebe dělí odlišné názory. Staré paradigma velí hledat to, co nás spojuje a to, co nás rozděluje, strkat kamsi do skříně. Jenže to jen zaděláváme na ty příslovečné kostlivce, kteří stejně jednou vypadnou. Není to dobré smíření, když prostě mlčíme o tom, co nás rozděluje a co nás tak bolí.

A tak nabízíme jiné paradigma. Zkusit pochopit nejen, o co tomu druhému jde, ale hlavně jak k tomu svému názoru dospěl. A pak

-jde-li to - uznat, že ten postup má svoji logiku. Možná odlišnou od naší, ale má ji. Ten druhý

- za prvé - vyrostl v jiné době (to pro porozumění mezi generacemi)
- za druhé - vyrostl v jiné společenské tradici (to pro porozumění mezi národy a kulturami)
- za třetí - vyrostl v jiné církevní tradici (to pro ekumenu)
- za čtvrté až nekonečno - prostě je jiný.

Nejde o to **omluvit** jednání toho druhého. To vždycky nejde. Jde o to ho **pochopit**. Pochopit **proč** jedná tak, jak jedná. A když ho chápou, pak nastává druhý krok - můžeme vedle sebe žít, když chápeme, že ten druhý prostě myslí jinak? Uneseme tu rozdílnost. Uneseme to, že ve stejné bytě, domě, ulici či městě žije někdo, kdo myslí jinak?

Má smysl zde připomenout starou moudrost, která velí měřit druhým tak, jak bych chtěl, aby bylo měřeno mně. Já bych také chtěl, aby ostatní respektovali, že mé postoje odpovídají mému věku, rodině, která mne vychovala, kulturní tradici mé rasy a země, ve které jsem vyrostl, církvi, která se mi stala domovem, či ateismu, ke kterému se hlásím. Takový jsem a nemohu či zatím se nehodlám měnit.

Staré paradigma velí přehlížet rozdíly a vyzdvihovat to, co nás spojuje. Je to paradigma, které ochuzuje, protože z našeho života škrtá to, co nás odlišuje od jiných. Dělá z nás sériové výrobky továrního modelu zvaného "člověk".

Nové paradigma velí hledat všechny ty rozdíly a bát se v moudrých knihách, jak k nim ten druhý došel. Ind, muslim, róm, Svědek Jehovův... Jaké byly jeho myšlenkové kroky. Možná se s nimi nebudeme moci ztotožnit. A ono to není nutné a velmi často to není ani

Z OBSAHU

- Tělocvična - snad už naposled, str. 2
- Úspěchy i problémy orchestru str. 3, 4
- Ze zasedání obecního zastupitelstva str. 3
- Co je nového v naší škole, str. 5
- "Na vlastních nohou", str. 6
- Co nového v místní knihovně, str. 7

dobré. Ne každý myšlenkový pochod je dobrý jen proto, že vypadá logicky! Jde jen o to jediné, uznat, že názory a postoje toho druhého nejsou ani zdaleka jeho vlastní výmysl, že přijal za vlastní určité tradice své rodiny, kraje, země či rasy a ty jsou odlišné od tradice mé rodiny, kraje, země či rasy. A tyto názory si nevymyslel jeden člověk, ale že se vyvíjely po desítky a stovky let a mají svou logiku. Možná je mi cizí, ale je tu.

Až se, milý čtenáři, zase jednou potkáš s někým, kdo má na politiku, sport, náboženství, osobní hygienu či cokoliv jiného jiný názor než ty - zamysli se. Zkoumej, jak ten druhý ke svému postoji došel. Možná zjistíš, že jeho postoj i když se s ním neztotožníš - má svoji logiku. A třeba už nebude takový problém žít vedle něj - a s ním.

A možná se mýlíme. Zkuste unést náš věk. Nejsme tak staré (a kdo je), abychom byly neomylné...

Příští dny v toleranci přijaté i dané
Ti přeji Tvě

Strmilovské noviny

Tělocvična - snad už naposled

Při uvedení nové tělocvičny do provozu byla ve Strmilovských novinách v článku Demokracie také zmínka o sousedce školy, které se podařilo oddálit stavbu tělocvičny. Ona sousedka - paní Hrabáněová - se ústně i písemně ohradila, že se jedná o ovlivňování veřejného mínění v její neprospěch. Písemně jsem jí odpověděl, že má možnost vysvětlit své důvody ke svému jednání, naše noviny je zveřejní a tím opět ovlivní veřejné mínění ve svůj prospěch. To se však nestalo. Na místo toho obdržel Obecní úřad, redakce novin a starosta shodné doporučené dopisy se žádostí o zveřejnění omylu za morální újmu s tímto textem:

"Obecní úřad Strmilov a redakce Strmilovských novin se omlouvá paní Hrabáněové za morální újmu která jí byla způsobena zveřejněním článku Tělo-cvična bude... v listopadovém vydání Strmilovských novin v roce 1998. V článku uvedené tvrzení, že zákonná obrana vlastnických práv paní Hrabáněové přímo souvisí s navýšením nákladů na stavbu tělocvičny ZŠ je neoprávněné."

Kdo si znovu přečte citovaný článek z č.3/98 musí konstatovat dvě věci. Dne 21.12.94 kdy měla být stavba zahájena byl rozpočet 5,225.000 Kč, v roce 1999 stouply náklady na výstavbu téměř přesně o 100 % na 10,442.000 Kč. Za druhé, že paní Hrabáněová se odvolávala při vydání každého dalšího rozhodnutí o stavbě. Na každé napadené rozhodnutí jsou lhůty až tři měsíce. Těch protestů a odvolání bylo mnoho, lhůta zahájení výstavby se prodlužovala, inflace a ceny rostly.

Zákonná obrana vlastnických práv spočívala v tom, že tělocvična bude stát jen 7 metrů namísto 10 metrů od jejího domu a bude ji rušit hluk z haly. Údajný obytný dům je však bývalá stodola, ve které se kdysi vyráběly cementové tašky a která nikdy nebyla zkolaudována na obytný dům, protože chyběly podstatné náležitosti. Již z tohoto důvodu nemohly její protesty uspět, nehledě na další důvody a okolnosti.

Závěrem tohoto snad již posledního článku o této záležitosti musím prohlásit, že údaje použité v článcích byly správné a Obecní úřad se nemá proč a za co omlouvat.

Jaroslav Emmer, starosta

Vyjádření redakce

Jak jsem již několikrát v SN napsal, v zásadě jsem ochoten do novin otisknout cokoliv. Z tohoto důvodu by mi nečinilo problémy nechat otisknout i výše zmíněnou omluvu, kterou k otištění zaslala paní Hrabáněová - kdyby jejím obsahem nebyla moje omluva. Otiskuji ji, protože jsem (mimo případů, kdy jsem se s autorem přímo dohodl, že otištění toho kterého článku nepovažuji za vhodné) zatím žádný článek neodmítl a nehodlám s takovouto cenzurou začínat. Ale otiskuji ho s jasnou výhradou, že s obsahem nesouhlasím.

Ohrazuje-li se paní Hrabáněová proti uvedení svého jména ve spojitosti s navýšením investičních nákladů na stavbu, pak nechť se ohrazuje. Tiskový zákon jí dokonce nabízí možnost napsat článek o stejném rozsahu a SN by byly povinny ho otisknout. Otiskly by ho, i kdyby povinny nebyly, ale to je věc jiná.

Paní Hrabáněová by však měla vysvětlit, co míní formulací, že **"zákonná obrana vlastnických práv paní Hrabáněové přímo souvisí s navýšením nákladů na stavbu tělocvičny ZŠ"**.

V článku není nikde ani naznačeno, že cílem paní Hrabáněové bylo navýšit náklady. Takovou pitomost by jí nikdo jistě nepodsouval. Článek chtěl ukázat a také velice zřetelně ukázal, že kroky, které paní Hrabáněová podnikla, měly mimo jiné za důsledek navýšení nákladů a je pochopitelné, že tento důsledek ze všech možných důsledků obec pocítila nejcitelněji. Chce-li kdokoliv spekulovat nad tím, je-li to souvislost přímá, či nepřímá, nechť.

Dále cituji z dopisu paní Hrabáněové zdůvodnění jejího požadavku na omluvu:

Zveřejněním napadeného článku byla ohrožena má občanská čest a bylo narušeno mé klidné soužití s ostatními spoluobčany ve Strmilově. Domnívám se, že zveřejňování takových názorů, které odsuzují a napadají občana za to, že si zákonnou cestou hájí svá práva, nesmí zůstat bez reakce.

Zákonnost jejích kroků článek ani náznakem nezpochybňuje. To, že je něco zákonné, ale ještě nutně neznamená, že to je také smysluplné a už vůbec to neznamená, že z toho budou mít všichni radost. Člověk nemusí být odborníkem na samosprávu obce, aby pochopil, že je-li pro obec na rok rozpočet zhruba 10 miliónů, pak navýšení ceny stavby o 5 miliónů obec nejen nepotěší, ale také jí výrazně

zkomplikuje život a to zvláště proto, že o 9 z těch 10 miliónů je již předem a nezměnitelně rozhodnuto, kam půjdou. Oddálení otevření tělocvičny pro Základní školu o několik let také nenaplní radostí ani děti, ani učitele. Využití oněch promarněných miliónů vidím docela živě - modernizovaná počítačová učebna, učebnice němčiny, ve kterých se nemluví o kamarádovi z NDR a SSSR, pionýrských táborech a budování socialismu, protože tuto slovní zásobu děti opravdu nepotřebují. 5 miliónů - to je třeba 10 dětských hřišť s pískovištěm, klouzačkou, "prolejškačkami" - ne, že bychom potřebovali 10 hřišť, ale kdyby v rozpočtu zbylo alespoň na jedno... A v neposlední řadě - obec si pochopitelně musela na stavbu peníze někde půjčit. Větší půjčka znamená větší úroky a dlouhodobější splácení a to znamená zase větší úroky...

Co ale považuji za nejdůležitější (a odpusťte, že budu mluvit víc jako farář, než jako novinář - vzhledem ke svému povolání ve všem hledám poučení a tak zkusme následující slova vztáhnout i na sebe):

Paní Hrabáněová by si měla rozmyslet, jaké jsou její životní priority, tedy konkrétně jestli jsou na prvním místě ona práva, která je ochotna si **zákonnou cestou bránit**, a nebo **klidné soužití s ostatními spoluobčany ve Strmilově**. Občanskou čest záměrně neuvádím ani na jedné straně pomyslných vah.

Člověk nemusí bydlet vedle kulturního domu jako já, aby mi dal za pravdu, že obojí zároveň se vždy a za všech okolností hájit nedá. To třetí, totiž občanskou čest, považuji za záležitost vnitřní a nedomnívám se, že by mne o ni mohl připravit někdo jiný, než já sám.

Ve svém dopise paní Hrabáněová uvádí, že je ochotna v případě potřeby prokázat, že některá z tvrzení článku **"Tělocvična bude..."** neodpovídala skutečnému stavu věcí. Domnívám se, že tato potřeba nastala, protože touto větou je napadena věrohodnost informací Obecního úřadu a je v zájmu OÚ, Strmilovských novin i čtenářů samých, aby případné nepřesnosti a omyly byly uvedeny na pravou míru.

Jaroslav F. Pechar
zodpovědný redaktor SN

Vzhledem k současnému znění Zákona o utajovaných skutečnostech má každý čtenář právo prohlédnout si jak dopis paní Hrabáněové (došlo 13. září 2000, č.j.398), tak pochopitelně i zmíněný článek **"Tělocvična bude"**.

Chceme mít náměstí hezké?

Asi nechceme, protože.....

Jenom v letošním létě ukradli naši milí spoluobčané dva rododendrony, dva lekníny z jezírka, asi patnáct sazenic růží a dobrých padesát kusů sazenic ostatních květin, třeba hned do druhého dne po zasazení. Již dříve úmyslným zalitím zeazinem zničili tři staré lípy. Odpadkové koše na náměstí a popelnice na dvoře obecního úřadu jsou často plné odpadků z domácností. Ty, co to tam v nestřežené chvíli odložili, jistě hřeje pocit z ušetřených několika korun za známku z rodinného rozpočtu na úkor obecního. Ani si nedají pozor, protože tam uložili i popsanou psánku s celým jménem své ratolesti.

Snad příští rok konečně dojde na výstavbu veřejných záchodů, aby k podobným účelům nemusela naše mládež používat autobusovou čekárnu. Uklízet ji po družné besedě mladých, často i školních dětí je otázka silného žaludku a zjednaní malíře, který oduševnělé výtvary na

zdech musel již 3 x zabílit a bude muset znovu zaplatit obec.

Vím, že lidská potřeba je nutnost a sociální zařízení je nejbližší na obecním úřadě. Nic proti tomu. Rozum však zůstane stát, když po návštěvě dívenek zůstane nejen nepořádek, ale i několikrát poplivané zrcadlo. Že by se nelíbily ani sobě? A toaletní papír? Přes 30 roliček zmizelo v krátké době po doplnění. Ještě nějaké důkazy?

Od roku 1936 máme pod náměstím hezký parčík s miniaturou Karlštejna. Zatím se všem líbil, až nedávno několika mládencům nikoliv a tak zuráželi stříšky a věžičky a rozházeli po okolí. Tím si dokázali svou mužnou sílu a současně dutost svých hlav. Nebo, co s lahví od šampusu, těžko se rozbíjí, takže vhodné její uklizení je do okapu u kina: Že se tím ucpe a poškodí nová zeď, co na tom.

Tak snad už dost. Byl bych rád, abych za rok nemusel opět takto bilancovat. Co říkáte?

Jaroslav Emmer

Volby - zákon č. 130/2000 Sb.

Volby do zastupitelstva krajů se budou konat v neděli 12. 11. 2000 od 8.00 hod. do 22.00 hod. Ve Strmilově budeme volit v obřadní síni obecního úřadu, v České Olešné v zámku nebo v budově školy. V našem volebním obvodu to budou pouze volby do krajského zastupitelstva. Nového senátora budeme volit až za dva roky.

Hlasovací lístky obdrží každý do své schránky nejpozději 3 dny před volbami. V Budějovickém kraji se zaregistrovalo k volbám celkem 12 stran, koalic a hnutí, ze kterých budeme volit krajské zastupitelstvo. Hlas je možné dát pouze jedné straně. V obálce smí být pouze jeden lístek. Dávám-li přednost některým osobám, je možné je upřednostnit zakroužkováním nejvýše 4 osob. Na neupraveném hlasovacím lístku platí přednost podle uvedeného pořadí. Vítězí kandidát s největším počtem hlasů.

Ve Strmilově bude na průběh voleb dohlížet komise osmičlenná - zastoupení 4 stran a v České Olešné pětičlenná - zastoupení také 4 stran.

Volíci z obcí Palupín, Malý Jeníkov a Leština budou volit ve Strmilově. V určenou hodinu bude pro ně přistaveno vozidlo, které je do Strmilova a zpět doveze.

Jaroslav Emmer, starosta

Úspěchy i problémy orchestru

Po velkých úspěších, které dosáhl začátkem padesátých let náš taneční orchestr, hrající pod závodem Obal Rozkoš, projevovali o něj velký zájem mladí lidé a účinkoval snad na všech větších tanečních zábavách v širokém okolí Strmilova. K popularitě mu významnou měrou přispělo i jeho vyhodnocení v okresní soutěži, ve které získal první místo a účinkoval také na většině významných akcí i v Jindřichově Hradci a jeho okolí. Kromě úspěchů měl však i své problémy.

Závažný problém nastal, když se oženil saxofonista Vladimír Vonka a jeho manželka mu nedovolila, aby s námi dále hrál. Byla to tehdy pro mne velká rá na nejen proto, že jsem ztratil spoluhráče, se kterým jsem byl za řadu let dokonale sehraný, ale především z toho důvodu, že jsem přišel v kapele o velmi dobrého kamaráda, se kterým jsem si mimořádně dobře rozuměl. Odchod Lády na nějaký čas nahradil jeho mladší bratr, začínající muzikant Jan Vonka. Když ten z kapely odešel, udělal jsem důležité a myslím, že velmi šťastné

rozhodnutí. Jako saxofonistu jsem do kapely přijal strmilovského kapelníka a všestranného muzikanta Jana Krafku. Ten mohl moji nabídku přijmout, protože stará strmilovská kapela již delší dobu žádné hlavy na tanečních zábavách neměla. Pan Krafka sice nikdy předtím na saxofon nehrál a ani ho nevlastnil, ale všechno se podařilo velmi dobře vyřešit. Půjčil jsem mu svůj B tenor saxofon, který jsem nedávno koupil od Slávka Polívky z Rudolce a on, zkušený klarinetista, se na něj, podobně jako kdysi já, dokázal naučit obstojně hrát za velmi krátkou dobu. Po jeho nástupu do naší kapely byla úroveň saxofonů zase stoupající. S panem Krafkou a s Mirkem Anderlem jsme v moderních tanečních skladbách hráli saxofony a v lidovkách jsme většinou střídali klariety. Protože v notách jsme měli uvedeny jen dva B klarinety, já jsem hrál pro doplnění druhý klarinet o oktávu výše, což znělo podobně jako v dechovce Es klarinet.

Zanedlouho přišel další problém. Prakticky ze dne na den s námi přestal hrát basista a

Ze zasedání obecního zastupitelstva

Při posledním zasedání (posledním před uzávěrkou Strmilovských novin) - 7. září 2000 - se zastupitelé a občané sešli v kinosále. Zájemci si po jednání mohli prohlédnout nově upravené zázemí kinosálu. Bylo konstatováno, že finance byly využity účelně, budiž tedy přáno rozvoji strmilovské kultury!

Z programu zasedání:

- vyhovění žádosti o prodej pozemku parc. č. 4072 díl e)
- schválení návrhu Pozemkového úřadu J. Hradec: ponechat hranice mezi obcemi Česká a Nová Olešná v původním stavu. (Diskuse o hranici vznikla na základě faktu, že potok změnil koryto)
- zamítnutí žádosti o prodej pozemku na dvoře "Kontrysáku"
- schválení zahájení jednání o výstavbě dětského hřiště
- vyhovění žádosti fotbalistů - žáků o poskytnutí dotace na soustředění
- vyhovění žádosti o koupi pozemku v České Olešné p.č. 36/5
- zamítnutí žádosti o sociální příspěvek - žádost postoupena odboru sociální péče J. Hradec
- stanovení počtu členů okrskové volební komise pro volby do zastupitelstev krajů

zpěvák Jan Perníčka, kterému účinkování v orchestru nedovolila jeho dívka a nastávající manželka. Naštěstí jsme měli v kapele dalšího zpěváka Bohouše Emmera, který tento úkol převzal. Horší to ale bylo s basistou, kterého jsme museli brát až z Popelína. Byl to budoucí profesionální muzikant Zdeněk Snížek, nebo jeho bratr Jirka Snížek.

V té době přišel z vojny další začínající talentovaný muzikant, saxofonista a klarinetista Jaroslav Emmer ml., se kterým jsem měl již dříve domluveno, že s námi bude také hrát a zpívat. Jeho otec Jar. Emmer st., také saxofonista, však působil v kapele pana Číhala a chtěl, aby s ním také hrál jeho syn, i když ten měl jiný názor. Za panem Emmerem jsem proto zašel a snažil jsem se ho přesvědčit, aby svému synovi dovolil nastoupit do naší kapely. Odešel jsem však s nepořízenou. Za několik dní jsem se ale dozvěděl, že se názor pana Emmera změnil a že Jarda s námi přece jenom hrát bude. Nástupem nového saxofonisty se zvýšil počet našich saxofonů na čtyři a tím jsme se v obsazení těchto nástrojů přiblížili našemu velkému vzoru, populárnímu orchestru pokračování na str. 4

Úspěchy i problémy orchestru

dokončení ze str. 3

tru Karla Vlacha, který měl saxofonů pět. V lidovkách hráli potom Jar. Emmer ml. s Mirkem Anderlem saxofony a pan Krafka a já jsme přešli na klarinety.

V té době jsem také s tatínkem pracoval na vývoji rozmrazovačů pro udržování nezamrzlých prohlubní v ledu, na rybnících, ve kterých přezimují ryby. Prototyp tohoto vynálezu, poháněného vodou odtékající z rybníka, který vzbudil mezi odborníky velkou pozornost, si tehdy v zimě přijeli do Strmilova prohlédnout pracovníci Výzkumného ústavu rybářského. Nevím, co se jim na mně zalíbilo, ale velmi mě překvapili, když mi nabídli, abych u nich v ústavu začal pracovat na vývoji nových technických zařízení pro rybářství. Mne tvůrčí práce, na kterou jsem byl zvyklý již z domova, vždy přitahovala, souhlasil jsem a za krátkou dobu jsem do ústavu do Vodňan nastoupil jako technik. Taneční orchestr jsem však neopustil a do Strmilova jsem dojížděl na každou hru.

Orchestr dobře prosperoval a kromě první okresní soutěže, na které jsme zvítězili, jsme později absolvovali ještě dvě soutěže s podobnými výsledky. Na té jedné byly na prvním místě vyhodnoceny dva taneční orchestry, které měly srovnatelnou úroveň. Jeden hradecký, vedený pozounistou Jirkou Modráčkem a náš. Při té další a pro mne poslední soutěži to však bylo složitější. Chtěli jsme na ní ukázat, že dovedeme zahrát nejen v běžném obsazení, ve kterém byly kromě doprovodných nástrojů a klavíru jenom saxofony, trubky a pozouny, také v obsazení smyčcovém. Mezi soutěžní skladby jsme zařadili v té době velmi populární "Modré tango" a to s houslemi a s harmonikou. Na housle hrál Mirek Svoboda, Jan Krafka a já a na harmoniku Milda Nořinský. Bylo to bez saxofonů, pouze s klarinetu hrajícími v dolních polohách a s dvěma plechy. Dobře myšlená změna, jakou provádělo v té době mnoho kvalitních tanečních orchestrů, nedopadla však tak dobře, jak jsme si původně představovali. Tím, že na housle a harmoniku přešli někteří zkušení "dechaři", hráli ostatní hráči jiné hlasy, než na které byli zvyklí a v našem hraní se projevíly některé drobné závady. I když se jednalo o nedostatky, jaké by běžný posluchač ani nepostřehl, přísné

posudkové komisi neunikly. Mne to velmi mrzelo a kladl jsem si to za vinu. Ostatní soutěžní skladby, hrané v původním obsazení, na které jsem dovezl noty z Vodňan, však dopadly dobře a naše umístění opět na prvním místě, mě nakonec přece jen trochu uklidnilo.

Brzy po mém nástupu do Výzkumného ústavu jsem se oženil a asi po roce jsem ve Vodňanech bydlel i se svojí rodinou. Mé dojíždění na každou hru do Strmilova bylo sice pro mne poměrně náročné, avšak všechny

Strmilovský taneční orchestr, jehož zřizovatelem byl závod Obal Rozkoš, účinkoval v roce 1954 na pouťové taneční zábavě ve Strmilově. Zleva: Jar. Dobrodinský (bicí), Bohouš Emmer, Mir. Anderl, Mojmir Paulát, Jan Krafka, Jar. Emmer ml., Zdeněk Snížek (klavírista), Jan Pernička, Milda Nořinský, Ludvík Dohnal, Mir. Svoboda, Vlasta Holec.

potřze jsem poměrně dlouhou dobu překonával. Svoji přítomnost ve Strmilově jsem však také využíval i k jinému účelu. S tatínkem jsme totiž pracovali na vývoji nového typu rozmrazovače pro rybářství, tentokrát na větrný pohon a věnovali jsme mu téměř veškerý čas, kdy jsme byli spolu. Naše jednání o technickém řešení tohoto zařízení bývala poměrně dlouhá a ne příliš klidná. Tatínek měl své dlouholeté životní zkušenosti a byl zvyklý rozhodovat, já jsem zase získal určité teoretické znalosti studiemi a činností ve výzkumném ústavu a také jsem prosazoval své vlastní názory. Někdy trvalo delší dobu než jsme se na určitém řešení tohoto zařízení bývala poměrně dlouhá a ne příliš klidná. Tatínek měl své dlouholeté životní zkušenosti a byl zvyklý rozhodovat, já jsem zase získal určité teoretické znalosti studiemi a činností ve výzkumném ústavu a také jsem prosazoval své vlastní názory. Někdy trvalo delší dobu než jsme se na určitém řešení tohoto zařízení bývala

potřze jsem poměrně dlouhou dobu překonával. Svoji přítomnost ve Strmilově jsem však také využíval i k jinému účelu. S tatínkem jsme totiž pracovali na vývoji nového typu rozmrazovače pro rybářství, tentokrát na větrný pohon a věnovali jsme mu téměř veškerý čas, kdy jsme byli spolu. Naše jednání o technickém řešení tohoto zařízení bývala poměrně dlouhá a ne příliš klidná. Tatínek měl své dlouholeté životní zkušenosti a byl zvyklý rozhodovat, já jsem zase získal určité teoretické znalosti studiemi a činností ve výzkumném ústavu a také jsem prosazoval své vlastní názory. Někdy trvalo delší dobu než jsme se na určitém řešení tohoto zařízení bývala

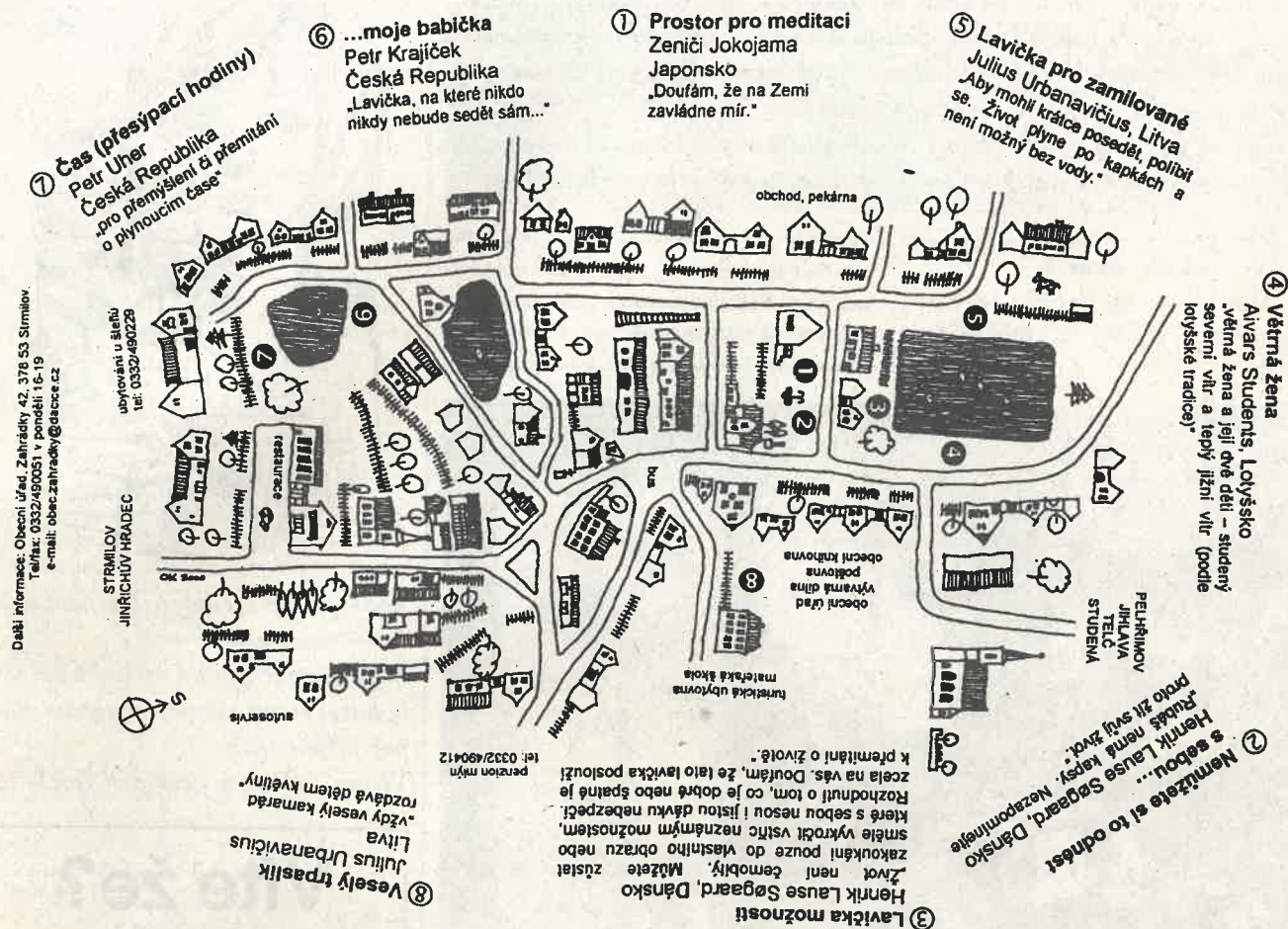
Na housle se mnou hrával můj přítel, vědecký aspirant Ing. Václav Janeček. Vedle Výzkumného ústavu rybářského a hydrobiologického ve Vodňanech, kde jsem pracoval, je Rybářská škola a tu tehdy navštěvoval větší počet žáků, kteří pěstovali hudbu a hráli na různé hudební nástroje. Byl to křídlovák Zdeněk Kopečný, který později vykonával i funkci náměstka ministra zemědělství, trumpetista Kafa, klarinetista Jarda Doležal, baskřídlovák Josef Zikuška a několik dalších. Domluvil jsem se s profesorem Suchým, který na této škole vyučoval, že zde vytvořím menší rybářskou dechovku. Pravidelně jsme zkou-

šeli v hostinci Na Sadech a po čase jsme také úspěšně vystoupili na veřejnosti. Potom však přišel konec školního roku, žáci školy se rozjeli do svých domovů a rybářská kapela přestala existovat. Z tohoto muzicírování mi však zůstalo několik kamarádů, s některými z nich jsem později studoval na Vysoké škole zemědělské v Brně rybářský obor a jsme přáteli dodnes.

Mé dojíždění na každou hru do Strmilova však stále trvalo. V kapele mi tehdy významně pomáhal Mirek Anderl, který organizačně i administrativně za mé nepřítomnosti všechno zajišťoval. Současně jsem se snažil postupně přenášet rozhodování i na pana Krafku, který byl nejpovolanější osobou, která mohla po mně vedení orchestru převzít. Pan Krafka byl strýcem Jardy Emmera a ten mu běžně říkal "střečku". Toto oslovení se mezi námi postupně tak vžilo, že jsme i my ostatní o něm mluvili jako o strejčkovi. O tom, že oslovení strejda používali i členové Vlachova orchestru a nazývali tak svého vedoucího, jsme v té době nevěděli.

Ing. Mojmir Paulát

PŘIJEĎTE SE PODÍVAT DO ZAHRÁDEK

Co je nového v naší škole?

Zemědělcům žně pomalu končí, ale žákovské i učitelské se rozbíhají na plné obrátky. V září jsme se sešli v podstatě ve stejném počtu - školu navštěvuje přes 200 žáků, i počet pedagogických pracovníků zůstal nezměněn. Přivítali jsme nové prvňáčky - snad bude čtenáře zajímat, že letos mají holčičky v první třídě výraznou převahu - jsou jich plné dvě třetiny. Podle finančních možností jsme doplnili žákovskou knihovnu pro první i pro druhý stupeň, vyměnili zastaralé učebnice, vyběhli třídy žáků 1. stupně

Státní svátek 28. září nám přinesl i páteční volno. Podle hesla "Kdo si hraje, nezlobí" dostaly děti možnost si zaspportovat - ve sportovní hale a v tělocvičně proběhly turnaje ve stolním tenise, přehazované a malé kopané.

V novém školním roce zkoušíme i malou novinku - třídění odpadu. Protože chceme děti nejen vzdělávat, ale i vychovávat, v neposlední řadě také k ochraně přírody, zvykají si děti ukládat papírový sběr do vyčleněných krabic, které pak žáci odvázejí na sběrné místo - 1. čtvrtek v měsíci naproti obchodu V-Markt. Není to také výzva pro nás rodiče, abychom je následovali?

Pokračuje sběr léčivých bylin - za stejných podmínek jako v předprázdninovém období. Seznam vykupovaných rostlin a ceník je vyvěšen ve škole (nebo ho najdete v minulém čísle Strmilovských novin), zástupce sběrný přijede koncem října - přesný termín dětem včas oznámíme.

V odpoledních hodinách vycházíme dětem vstříc nabídkou zájmových kroužků: sportovního, hudebního, jazykového i technického zaměření. Vedoucími kroužků jsou téměř výlučně učitelé naší školy. Budeme rádi, když se dozvíme o případném zájmu rodičů vést určitý kroužek. Pole působnosti je téměř neomezené - základním předpokladem je dobrý vztah k dětem a ochota věnovat jim trochu času. Přijďte, určitě se domluvíme!

Závěrem bych rád připomněl rodičům, že jsme připraveni ke komunikaci o dětech - osobní rozhovor může vyjasnit případná nedorozumění, přinést nové nápady i docela lidsky potěšit zájmem o děti.

Přeji vám, abychom mohli společně s dětmi prožívat radost z objevování světa!

Mgr Jindřich Kejval, ředitel školy

Proč vlastně přestavba v Mateřské škole?

"Je to hezké, ale proč vlastně?" - mohlo se ptát těch zhruba 160 lidí, kteří si v den otevřených dveří prošli nově přestavěnou budovu bývalého chudobince. "Vždyť ta stará Materská škola, která tu stála od začátku sedmdesátých let, nebyla tak špatná!"

Je to asi jako se sportovní halou - ve vzpomínkách byla stará tělocvična, krásná, velká a úžasná, ale všechno nebylo tak skvělé, jak nám to uchovaly vzpomínky a už vůbec to nemusí být skvělé dnes. Každá ohlášená návštěva hygienika byla pravidelnou noční můrou spojenou s hrozbou okamžitého ukončení provozu. Co chybělo?

- nedostatek WC
- úklidová komora
- sprcha (vy jste se nikdy ve školce nepokakali?)
- paní učitelky se převlékaly v umývací místnosti
- šatna pro 45 dětí měla 16 metrů čtverečních

pokračování na str. 6

"Na vlastních nohou" (Stonožka)

Možná si vzpomenete na článek z čísla 3/99 o hnutí "Na vlastních nohou" (Stonožka), které řídí Běla Gran Jensen z Osla a které již desátým rokem organizuje vzájemnou pomoc dětí v celém světě. I naše děti se zapojily jak dobrovolnou sbírkou, tak prodejem svých kreseb všem, kdo chtějí přispět na dobrou věc.

Podobně jako loni (viz fotografie) chceme i letos využít "stonožkový týden" a prodávat výtvary našich dětí. Přijďte se 3. a 4. listopadu podívat k prodejní Jednotě.

Z dopisu, který paní Jensen zaslala naší škole, vybírám pár odstavců:

... že bude stejně úspěšný jako loni a letos bude primárně na pomoc škole ve Strakonicih.

vinový spolek od Vás dostal přes milion korun na výzkum v boji proti rakovině. Letos na jaře odešly na Balkán 4 sanitky s Vaší stonožkou a napsím: Children with love Children for peace. Když jsem je předávala, navštívila jsem

Když jsem byla předloni v USA a navštívila tamní školy, zavedli mne také do té nejlepší bezbariérové školy v Michiganu. Musím přiznat, že byla výborně vybavená, ale odjížděla jsem s pocitem, že tam něco chybělo. Dnes už vím, co. Chyběli tam ti čeští obětaví a laskaví stonožkoví učitelé, učitelé, kteří dokáží svým handicapovaným žákům dát nejen to, za co jsou placeni, ale to co takové děti nejvíce potřebují a to je lidské teplo a plné porozumění a ne jenom materiální vybavení. Jsem tedy naprosto přesvědčena, že po stonožkovém týdnu budeme moci koupit pojízdnou plochu do poschodí strakonické školy a strakonická škola - kterou znám moc dobře osobně - bude jednou z nejlepších a nejpříjemnějších bezbariérových škol na světě ... už 10 let pracujete jako včeličky a Vaše výsledky jsou skoro neskutečné. Pomohli jste vybavit více než 45 zdravotních zařízení, pomohli jste školám a institucím zničených povodněmi. Norský rako-

také Hambarine a teprve tam jsem v plné síle pochopila, jak nesmírně důležitá je Vaše práce. Můžete si o tom přečíst na [website: www.centipede.org](http://www.centipede.org)

Za všechny děti,
které svojí prací podpořily tuto akci,
Marie Klementová

**Rybáři
zvou i Vás
na
POSLEDNÍ
ZÁTAH
v sobotu
18. listopadu!**

GRATULUJEME

Redakce přeje vše dobré všem jubilantům i nově narozeným!

Nový zákon o ochraně osobních dat nám bohužel neumožňuje, abychom Vám popřáli jmenovitě.

Věříme, že Vám to vynahradí Vaši blízcí.

Víte že?

- ve Strmilově máme od léta svaz dobrovolných hasiček?
- úzce spolupracují se svazem dobrovolných hasičů?
- je jich necelá desítká ve věkovém rozmezí 17 - 40 let?
- v očekávání svých prvních vavříků se připravují na závody, které proběhnou příští léto?

Já to tedy nevěděl...

Proč vlastně přestavba v Mateřské škole?

dokončení ze str. 5

- jídelna měla 25 míst k sezení a žádný stůl a židle pro učitelky
- i jídelna sloužila zároveň jako učebna
- na jedno dítě vycházelo v přepočtu maličko přes 1 metr čtvereční (norma jsou 3 metry čtvereční / dítě!)

A půdní vestavbou se toto všechno vyřešilo.

Tak proto.

P.S. - přeci jen něco zůstalo a to možná ještě z těch sedmdesátých let - kolo paní ředitelky Janákové!

Věra Semotánová

Co nového v místní knihovně

Pro děti a mládež

- Nobilescu N. Kvak - příběhy žabáka
- Komendová J. Odpust', tati!
- Komendová J. Praštenky
- Řeháčková V. Štěstí hledej doma
- Burnetová F.H. Malý lord
- Lanczová L. Kam se vytrácí láska
- Lanczová L. Kde končí svět

Různé naučné a osobnosti

- Blundell N. Světové omyly
- Blundell N. Světové skandály
- Kolektiv sp. Nejkrásnější doplňky z provázku
- Krassa P. Magie převtělování
- Baumgart G. Přátelská medicína
- Váňa P. Rady bylináře Pavla
- Fuchs A. Důvěrnosti Božidary Turzonov

Beletrie oblíbená ženami

- Steelová D. Křižovatky
- Steelová D. Neodolatelné síly
- Cartlandová B. Sen lásky
- Cartlandová B. Zákon lásky
- Cartlandová B. Rozpustilá komtesa
- Deverauxová J. Sladké lži
- Smallová B. Adora
- Collinsová J. Hřšínci
- Collinsová J. Hřebec
- Collinsová J. Nebezpečný polibek
- Řeháčková V. Hledám muže za účelem ...
- Blackburnová V. Sophiin skandál
- Woodová B. Hořké tajemství
- Woodová B. Duhový had
- Woodová B. Paňenky z ráje
- Mahlerová H.C. V dáli za mořem
- Robertsová N. Past na dobrodruha

Beletrie pro muže

- Morrell D. Osudný portrét
- London J. Mořský vlk
- Simmel J.M. Na jaře zazpívá skřivan naposledy
- Leeová H. Jako zabít ptáčka
- Smithová B. V Brooklynu roste strom
- Kolektiv sp. Roboti a androidi

V Týdnu knihoven 9. až 15. října 2000 jsme pro své čtenáře připravili 35 nových knih a 50 svazků edice Desire. Za obohacení touto četbou, a je to již podruhé, děkuji za všechny čtenářky Harlequina paní ing. Dagmar Holé, naší dlouholeté návštěvnici.

Miloslav Jebavý - knihovník

Koupím les o výměře
od 1 do 20 ha. Platím ihned.
Solidní jednání.
tel.: 0331/39 50 49, 0602/ 102 901

Inhalace pro nemocné i zdravé

**Inhalace (dýchání) koncentrovaného kyslíku je stále více
užívanou doplňkovou metodou léčení celé řady nemocí.**

Jaká je podstata této metody?

Ve vzduchu se nachází kyslík v koncentraci 21 procent a při nadechnutí je rozváděn krví do tkání. Při celé řadě onemocnění jsou tkáně zásobovány kyslíkem nedostatečně a vzniká tak kyslíkový dluh, který pacientovi způsobuje potíže.

Při inhalaci koncentrovaného kyslíku se zvýší jeho množství ve všech tkáních těla a dojde tak ke zlepšení průběhu nemoci. K inhalaci se používá zvlášť upravený kyslík pro medicínské účely a obličejová maska. Léčba probíhá ambulantně v sérii 10 - 15 sezení po 5 - 20 minutách a výsledný pozitivní efekt přetrvá přibližně půl roku. Pak je možné podle potřeby kúru opakovat.

Další informace o kyslíkové léčbě vám poskytne MUDr. Miroslav Punčochář, praktický lékař ve Strmilově, zde se můžete také k této léčbě objednat. Kyslíkovou léčbu zatím pojišťovna nehradí.

I internet oblíbení jedinci pijí (někdy) pivo. I pivaři (ti opravdu jen někteří) rádi "brousí" na internetu Pro potěšení přikládám několik jistě dobře míněných rad, které jsem pro pivaře z internetu získal.

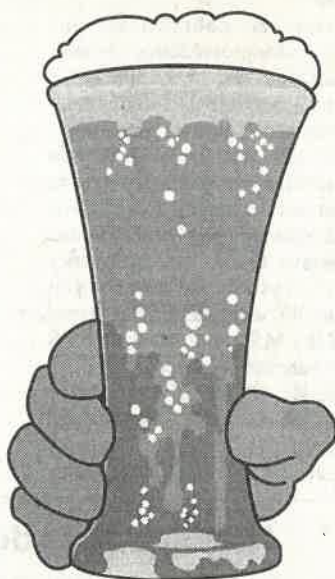
Potíže při pití piva a návod k jejich odstranění:

■ Symptom: studené a mokré nohy

Chyba:

držíte sklenici pod špatným úhlem

Akce: otočte sklenici tak, aby směřovala otevřeným koncem vzhůru

■ Symptom: teplé a mokré nohy

Chyba:

špatná kontrola močového měchýře

Akce: stoupněte si k nejbližšímu psovi a vynadejte majiteli za špatnou výchovu

■ Symptom: pivo je nezvykle bledé a bez chuti

Chyba: prázdná sklenice

Akce: sežeňte někoho, kdo Vám koupí nové pivo

■ Symptom: protějščí stěna je pokryta zářícími světly

Chyba: spadl jste dozadu

Akce: nechejte se vytáhnout zpět k baru

■ Symptom: ústa plná cigaretových nedopalků

Chyba: spadl jste dopředu

Akce: nechejte se vytáhnout zpět k baru

■ Symptom: pivo bez chuti, přední strana košile mokrá

Chyba: ústa nejsou otevřena, nebo je sklenice přiložena k jiné části obličeje

Akce: odejděte na toaletu a trénujte před zrcadlem

■ Symptom: rozmazaná podlaha

Chyba: díváte se přes dno prázdné sklenice

Akce: sežeňte někoho, kdo Vám koupí nové pivo

■ Symptom: podlaha se pohybuje

Chyba: vynášejí Vás

Akce: ujistěte se, že Vás nesou do jiného baru

■ Symptom: místnost vypadá neobvykle tmavá

Chyba: bar už je zavřený

Akce: zjistěte si u barmana svoji adresu

■ Symptom: taxi má neobvyklé barvy

Chyba:

překročení osobní míry konzumace

Akce: zakryjte si ústa

Váš partner

*v oblasti prodeje nemovitostí, pronájmu bytu,
nebytových prostor*

realitní kancelář

EKONOMSERVIS

Člen Asociace realitních kanceláří Čech, Moravy a Slezka

Sibiřská 390/II, 377 01 Jindřichův Hradec

tel. 0331-321032

www.reales.cz

Co s ní?

- tedy s cuketou, cukínou či jak tomu kdo říká. Je to čas od času takový danajský dar, protože když už se urodí, tak je jich víc, než může jeden sníst. A ono sníst - jak vlastně?! Chcete-li vyzkoušet "orientální cuketovou omáčku" k těstovinám, rizotu či na pizzu, pak věnujte pozornost následujícímu článku (množství zhruba pro 4 osoby).

Potřebujete:

600 g cukety

400 g cibule

1 paličku česneku

300 g rajčatového protlaku

1 lžíci zázvoru

5 lžic sójové omáčky

1 lžíci Worcestrové omáčky

1 lžíci polévkového maggi

1 lžíci mleté pálivé papriky

1 lžíci oleje, sůl

Na tuku osmažte plátky cibule a česneku, přimíchejte mletou papriku, přisypete kostičky cukety, přidejte rajčatový protlak a všechno koření. Zvolna duste pod pokličkou a občas promíchejte. Pak rozdělte do skleniček asi 1 cm pod okraj a sterilujte 30 minut.

A někdy za čas DOBROU CHUŤ

Z kopce to jde tam,
kde se věci říkají na rovinu.
české přísloví

Kulturní činnost ve Strmilově (malá kulturní zpráva)

Občané Strmilova obdrželi v jubilejním roce 2000 nové kulturní zařízení. Starosta města pro něj našel provizorní název "sál Beseda".

Začátkem října 2000 se pod vedením starosty města pana Emmera sešla na ustavující schůzi kulturní komise. Zhodnotila dosavadní akce, které pokládá za začátek živější a širší kulturní činnosti do budoucna. Uvědomila si, že tvorba místní kultury bude v menších městech vždy problémem, zvláště pronikne-li do ní neúměrná komerční aktivita.

Na překážku je i tzv. "bačková kultura", kdy nám televize zprostředkuje vše a to v širokém záběru.

Proto jen dobrými akcemi všeho druhu přesvědčíme občany, že mohou získat hezké umělecké zážitky i bez televizní obrazovky v širším společenském prostředí.

Oficiální provoz sálu Beseda byl zahájen veřejným zasedáním Obecního zastupitelstva 7. září 2000. Následovala přednáška prof. Miroslava Oliče "Národní parky USA", vystoupení brněnských "Poutníků" a divadelní představení pro žáky MŠ a prvního stupně ZŠ "Dvě barevné pohádky".

Další příležitostí k návštěvě sálu Beseda bude představení ochotnického spolku z Kamenice nad Lipou, který v sobotu 18. listo-

padu 2000 uvede divadelní hru o třech dějstvích od **Alejandro Casona** "Stromy umírají v stoje".

V dalším vystoupení nám tito ochotníci zřejmě vytvoří příjemný večer v pořadu "Procházka operetními melodiemi".

Věřím, že toto nemalé nadšení a obětavost Kamenického ochotnického souboru bude mile přijato a oceněno Strmilovskou veřejností.

*Antonín Polanecký
člen kulturní komise*

Na Vánoce je dobré myslet v předstihu!

Jestli jednomu něco tak často chybí před Vánocemi, tak je to dobrý nápad. Pro netradiční a přitom praktický dárek se přitom můžete zastavit kterýkoliv všední den do 15.00 hod. v umělecké tkalcovně pana Zdeňka Kubáka. Na prosinec pro Vás a pro Vaše blízké připravil novou kolekci vlněných přikrývek, plédů, přehozů, polštářků atd.